

Sygn. akt II K 447/18

WYROK

W (...)

Dnia 4 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Grażyna Drobińska

Protokolant: sek. staż. Paulina Feder

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04.10.2018 r., 22.11.2018 r., 16.01.2019 r., 04.03.2019 r. sprawy

K. W. (W.)

Syna W. i T. zd. R.,

Ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 22.01.2010 r. do 16.10.2013 roku z wyłączeniem okresu od 27.02.2012 roku do 31.08.2012 roku w G. gm. C. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 2.08.2007 roku sygn.. akt III RC 359/06 obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniego syna M. G. kwoty po 300 zł miesięcznie czym naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o czyn z art.209§1 kk w zw. z art.4§1 kk

orzeka

1. oskarżonego **K. W.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia tj. przestępstwa z art.209§1 kk w zw. z art.4§1 kk i za to, na podstawie art.209§1 kk w zw. z art.4§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności,
2. na podstawie art.34§1,1a pkt.1 kk i art.35§1 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,
3. na podstawie art.72§1 pkt.3 kk w zw. Z art.34§3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniego M. G.,
4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Oskarżony K. W. jest ojcem M. G. urodzonego w dniu (...) (kopia odpisu skróconego aktu urodzenia k.26, odpis postanowienia SR w Chojnicach III RC 359/06 k.27).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w C., w sprawie III RC 359/06, oskarżony został zobowiązany do płacenia rat alimentacyjnych na swojego syna w wysokości 300 zł miesięcznie (odpis postanowienia SR w Chojnicach III RC 359/06 k.27, odpis ugody k.29-29v).

K. W. w okresie od 07.05.2009 roku do 21.01.2010 roku oraz w okresie od 27.02.2012 roku do 31.08.2012 roku przebywał w zakładzie karnym, odbywając karę pozbawienia wolności (informacja k.28). Po zwolnieniu oskarżony kontynuował prowadzenia działalności gospodarczej. Podejmował też prace dorywcze.

W okresie od 22.01.2010 roku do 16.10.2013 r. małoletni M. G. mieszkał ze swoją matką – J. G. w G., gmina C.. W tym czasie wraz z nimi mieszkał również partner J. G. oraz jej kolejny syn urodzony (...). W związku z tym, J. G. przebywała na urlopie wychowawczym przez okres 2 lat. W tym czasie otrzymywała zasiłek w wysokości 400 zł miesięcznie. Otrzymywała również alimenty na syna M. z Funduszu Alimentacyjnego. Jej partner pracował w niepełnym wymiarze czasu pracy. Od września 2012 roku M. G. rozpoczął edukację w klasie zerowej. Jego matka ponosiła związane z tym koszty wyposażenia szkolnego (zeznania J. G. k.22v,96v-97).

W wymienionym okresie oskarżony nie interesował się losem swojego syna, nie płacił żadnych rat alimentacyjnych. Narzął w ten sposób swojego syna M. G. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

K. W. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w okresie od 24 maja 1999 roku do 30 czerwca 2000 roku (informacja Starosty T. k.8).

Egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna (odpis informacji komornika k.6).

Obecnie K. W. przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności od dnia 31 marca 2014 roku do dnia 12 września 2020 roku (informacja Dyrektora Aresztu Śledczego w C. k.5).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody oraz pozostały materiał zgromadzony w sprawie tj.: odpis decyzji Burmistrza C. (k.2-3), odpis decyzji (...) w C. (k.4,7), informacja (...) w T. (k.12), informacja komornika (k.13,17-18,6,105), informacja z (...) w C. (k.14), kserokopie dowodów wpłat (k.37-38), karta karna (k.40-42,87-89), odpisy pism i postanowienia (k.119-124).

Oskarżony K. W. (k.96-96v) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w rozmaitych terminach płacił wpisując termin alimenty lub też inne sygnatury. Podał, że w okresie wskazanym w akcie oskarżenia, prowadził działalność gospodarczą, ale bardziej to były prace dorywcze. Zarabiał miesięcznie do 2.000 zł. Przyznał też, że nie płacił bieżących alimentów, ponieważ sądził, że to się wpłaca do komornika. Złożył również wniosek o podwyższenie wysokości zasądzonych alimentów.

Sąd Rejonowy nie dał wiary stanowisku oskarżonego w zakresie jego nieprzyznania się do popełnienia zarzucanego czynu, ponieważ przeczy mu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Przede wszystkim wskazać należy, że matka M. J. G. (k.22v,96v-97) w swoich zeznaniach wskazała, że rozstała się z oskarżonym, kiedy jeszcze była w ciąży z M.. K. W. nigdy nie płacił zasądzonych alimentów. Czasami rozmawiają przez telefon lub oskarżony wysyła do syna kartkę pocztową na święta lub urodziny. Podała, że otrzymuje na syna 450 zł z Funduszu Alimentacyjnego. Oprócz tego otrzymuje świadczenie rodzinne w wysokości 360 zł miesięcznie na dwoje dzieci oraz 1.000 zł z programu 500 plus. Świadek nie pracuje, jej partner pracuje na ¼ etatu. J. G. wyjaśniła, że bez wymienionych kwot byłoby jej bardzo ciężko, nie mogłaby zaspokoić wszystkich niezbędnych potrzeb syna.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał też za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: odpis decyzji Burmistrza C. (k.2-3), odpis decyzji (...) w C. (k.4,7), informacja (...) w T. (k.12), informacja komornika (k.13,17-18,6,105), informacja z (...) w C. (k.14), kserokopie dowodów wpłat (k.37-38), karta karna (k.40-42,87-89), odpisy pism i postanowienia (k.119-124).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego K. W. nie budziła żadnych wątpliwości i polegała na tym, że w okresie od 22.01.2010 roku do 16.10.2013 r. z wyłączeniem okresu od 27.02.2012 roku do 31.08.2012 r. w G. gm. C. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 02.08.2007 roku sygn. akt III RC 359/06 obowiązkułożenia na utrzymanie małoletniego syna M. G. kwoty po 300 zł miesięcznie, czym naraził go na niemożność

zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.209§1 kk w zw. z art.4§1 kk.

Należy w tym miejscu wskazać, że dla przyjęcia odpowiedzialności karnej z art.209 kk nie wystarczy ustalenie, że sprawca nie wywiązuje się z nałożonego obowiązku. Konieczne jest ustalenie, że sprawca uchyla się od tego obowiązku. Przy czym z uchylanie się oznacza negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia. Zachowanie sprawcy musi być zatem umyślne i długotrwałe.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

W ocenie Sądu Rejonowego, oskarżony działał z rozmysłem i nie zamierzał wywiązywać się z nałożonego obowiązku alimentacyjnego. Z uzyskanych informacji od komornika sądowego wynika, że oskarżony nie uiścił żadnej z rat, a postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne. Wskazać należy, że w okresie od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach prowadził przeciwko oskarżonemu łącznie 12 postępowań egzekucyjnych i wszystkie one zostały umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności prowadzonych egzekucji.

K. W. jest osobą zdrową i nie cierpi na schorzenia, które uniemożliwiłyby mu podejmowanie pracy. W okresie wskazanym w akcie oskarżenia, nie był również zarejestrowany jako osoba bezrobotna. K. W. sam przyznał, że prowadził działalność gospodarczą, przy czym głównie podejmował prace dorywcze. Z uzyskiwanych dochodów nie przeznaczał jednak żadnej z kwot na utrzymanie M. G.. W ocenie Sądu Rejonowego, ilość prowadzonych przeciwko oskarżonemu postępowań egzekucyjnych świadczy o tym, że jego sytuacja finansowa i materialna nie była dobra. Jednak sam oskarżony miał obiektywne możliwości podejmowania pracy dla wywiązywania się z choćby najmniejszym stopniu z obowiązku alimentacyjnego. Tymczasem żadnych starań w tym zakresie nie poczynił. Nie składał również pozwu o ewentualne zmniejszenie wysokości zasądzonych wcześniej alimentów. Wniósł natomiast, w dniu 17 listopada 2014 roku, o zwiększenie wysokości tych świadczeń. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 12 marca 2014 roku, w sprawie III RC 96/14, pozew ten został odrzucony.

W okresie od 22.01.2010 roku do 16.10.2013 r. małoletni M. G. mieszkał ze swoją matką – J. G. i pozostawał na jej wyłącznym utrzymaniu. W tym czasie kobieta pozostawała w kolejnym związku i urodziła dziecko. Nie pracowała przez okres 2 lat. Małoletni we wrześniu 2012 roku rozpoczął edukację w klasie zerowej. Sytuacja materialna jego matki – J. G. była bardzo trudna. Brak świadczenia alimentacyjnego wypłacanego przez Fundusz Alimentacyjny nie pozwoliły na zabezpieczenie podstawowych potrzeb życiowych dziecka.

Za popełnienie przestępstwa z art.209§1 kk w zw. z art.4§1 kk Sąd Rejonowy skazał K. W. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Sąd zastosował przy tym treść art.209§1 kk w jego poprzednim brzmieniu z uwagi na zmianę przesłanek popełnienia tego przestępstwa. Na podstawie art.34§1,1a pkt.1 kk i art.35§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Na podstawie art.72§1 pkt.3 kk w zw. z art.34§3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie małoletniego M. G..

W przypadku oskarżonego Sąd potraktował jako okoliczność obciążającą jego dotychczasową wielokrotną karalność. K. W. był już wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony ma 40 lat. Zna obowiązujące normy społeczne i prawne. Zdaje sobie również sprawę z konsekwencji ich naruszania. Posiada on

wykształcenie podstawowe. Z zawodu jest tapicerem, brukarzem i kucharzem. Jest rozwiedziony. Ma na utrzymaniu troje dzieci.

Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony zasługuje na wymierzenie mu kary o charakterze wolnościowym. K. W. w przeszłości odbywał już kary pozbawienia wolności. Obecnie przebywa w warunkach izolacji od 31 marca 2014 roku. Będzie tam przebywał do dnia 12 września 2020 roku. Zatem wymierzenie kolejnej kary pozbawienia wolności, nie jest konieczne. Tym bardziej, że obecnie K. W. zdaje sobie sprawę z tego, że dalsze niepłacenie alimentów będzie się wiązało z poważnymi dla niego konsekwencjami. Wieloletnie przebywanie oskarżonego w warunkach zakładu karnego, w ocenie Sądu Rejonowego, na pewno wpłynęło na niego wychowawczo.

W ocenie Sądu wymierzona kara ograniczenia wolności wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony nie posiada żadnego majątku, ani stałego dochodu. Stąd też Sąd doszedł do przekonania, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.